

Μέγα Απόδειπνον της Δευτέρας,
1 - 4 - 2024.

Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Ἱερεὺς Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ')

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον ιβ.'

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

ΨΑΛΜΟΣ Δ' (4).

**Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου,
ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει
ἐπλάτυνάς με.**

**Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου.**

**Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι;
ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε
ψεῦδος;**

**Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν
ὄσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεταιί μου,
ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.**

**Ὅργιζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, ἃ λέγετε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις
ὑμῶν κατανύγητε,**

**Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ
ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.**

Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
 προσώπου σου, Κύριε, ἔδωκας
 εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.
 Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου
 αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ
 ὑπνώσω.

Ὅτι σύ, Κύριε, **κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι
 κατώκισάς με.**

ΨΑΛΜΟΣ ς' (6)

**Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
 τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.**
 Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι ἴασαί
 με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου,
 καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ
 σύ, Κύριε, ἕως πότε;
 Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν
 μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.
 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ
 μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ἄδη τίς
 ἐξομολογήσεται σοι;
 Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω
 καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν
 δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.
 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου,
 ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.
 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ
 ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε
 Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθοῦ μου.
 Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος
 τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες
οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ
καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ' (12)

Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος;
ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βουλάς ἐν ψυχῇ μου,
ὁδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ
νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ'
ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε,
ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε
ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ
ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.
Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν
σαλευθῶ, ἐγὼ δέ, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου
ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ
σωτηρίῳ σου, ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ
εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ
Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε
ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ
ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ
Θεός, Μετανοίας (γ'), Κύριε, ἐλέησον
(γ'), Δόξα... Καὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ' (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ
 Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ
 καταισχυνθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα.
 Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί
 μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε,
 οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
 Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενηῆς.
 Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ
 τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
 Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ
 δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ
 μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ
 τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
 Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου
 μὴ μνησθῆς.
 Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ,
 ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
 Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο
 νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
 Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει
 πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια
 τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ
 τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ
 ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτία μου· πολλὴ γὰρ
 ἐστὶ.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
 Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἧ
 ἠρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσεται,
 καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν,
 Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων
 αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει
 αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν
 Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος
 τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι
 μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου
 ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου
 ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον
 μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι
 ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον
 ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με,
 μὴ καταισχυνθεῖην ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι
 ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν
 τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Λ' (30).

**Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ
καταισχυθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με.
Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ
ἐξελέσθαι με.**

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς
οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ
σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς
ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής
μου, Κύριε,

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά
μου, ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς
ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας
ματαιότητος διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα,
ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπεΐδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου,
ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.
Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν,
ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι,
ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ
ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ
ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἢ ἰσχύς μου, καὶ
τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.

Παρὰ πάντα τοὺς ἐχθροὺς μου
ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου
σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.
Οἱ θεωροῦντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ,
ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.
Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός, ὅτι
ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων
κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ'
ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου
ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, εἶπα· Σὺ εἶ
ὁ Θεὸς μου ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροί
μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ
τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου
Κύριε, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι
ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ
καταχθείησαν εἰς ἄδου.

Ἄλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ
λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν
ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου,
Κύριε, ἧς ἔκρυσας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ
ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ
προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ
ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ
ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου·

Ἀπέρριμμα ἀπὸ προσώπου τῶν
ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς
σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι
αὐτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος,
καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς
ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία
ὑμῶν, **πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.**

ΨΑΛΜΟΣ 90.

**Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν
σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
ἀύλισθήσεται.**

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ
καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ'
αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος
θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει
σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς,
ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ,
ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἄπὸ πράγματος ἐν σκότει
διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ
δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ
μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ
ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις,
καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.
Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον
ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακά, καὶ
μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε
προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν,
σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
Κεκράξεται πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι
αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει,
ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ
δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου

**Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ**

**Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ') Δόξα ... Καὶ
νῦν ...**

Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χῦμα καὶ ἄνευ
μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς, ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν
αὐτοὺς ἐξ ἐκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς
καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ.

Ἄρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω, εἰς
Ἦχον πλ. β'

- **Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινῶτε ἔθνη καὶ
ἠττᾶσθε.**
 - “Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς,
“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
 - Ἰσχυρότερες ἠττᾶσθε.
 - “Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν
ἠττηθήσεσθε.
“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- Καὶ ἦν ἂν βουλήν βουλευθήσθε,
διασκεδάσει Κύριος.
“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός,
- Καὶ λόγον, ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ
ἐμμείνη ἐν ὑμῖν,
“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
 - Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ
φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ ταραχθῶμεν.
“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
 - Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν, αὐτὸν
ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ᾧ ἔσται μοι εἰς ἁγιασμόν.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- Καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός,

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρα, καὶ σκιᾶ θανάτου, φῶς λάμπει ἐφ' ἡμᾶς.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- “Οτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν,

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον,

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- Θαυμαστός σύμβουλος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- Θεὸς ἰσχυρὸς, Ἐξουσιαστὴς, Ἄρχων εἰρήνης.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- **Δόξα ...**

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- **Καὶ νῦν ...**

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

- Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινῶτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

**Καὶ εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης τὰ παρόντα
Τροπάρια (χῦμα).**

**Τὴν ἡμέραν διελθῶν, εὐχαριστῶ σοι,
Κύριε, τὴν ἐσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ
νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι,
Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.**

Δόξα ...

**Τὴν ἡμέραν παρελθῶν, δοξολογῶ σε,
Δέσποτα, τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ
νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι,
Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.**

Καὶ νῦν ...

**Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε,
τὴν ἐσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ
ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ
σῶσόν με.**

**Ἔϊτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί, εἰς
Ἦχον πλ. β'.**

- Ἡ ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβείμ,
ἀσιγήτοις σε ὕμνοις, δοξολογεῖ.
- Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφείμ, ταῖς
ἀπαύστοις φωναῖς σε, ὑπερυψοῖ.
- Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιά,
τρισαγίοις σὲ ἄσμασιν, εὐφημεῖ.
- Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις, ὁ ὢν
Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις, τὸν σὸν
Υἱόν.
- Καὶ ἰσότιμον φέρων, Πνεῦμα ζωῆς, τῆς
Τριάδος δεικνύεις, τὸ ἀμερές.
- Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ
Λόγου αὐτόπται, καὶ ὑπουργοί,
➤ Προφητῶν καὶ Μαρτύρων, πάντες
χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες, τὴν ζωήν.
- Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε, ἐκτενῶς,
ὅτι πάντες ὑπάρχομεν, ἐν δεινοῖς.
- Ἴνα πλάνης ῥυσθέντες, τοῦ πονηροῦ,
τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν, τὴν ὥδήν.

ὁ Ἀναγνώστης, χῦμα.

**Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.**

Καὶ εὐθύς.

**Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν**

αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς
ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ
ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα
καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα
εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς οὗ
τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
Προφητῶν.
Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν
Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. **Καὶ ζωὴν
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.**
Ἄμήν.

Ἦχον πλ. β'.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν **(ἐκ γ')**.

Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν ἁγίων
 Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν **(δίς)**.

Ἅγιε Ἰωάννη, Προφήτα καὶ Πρόδρομε,
 καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
 ἀμαρτωλῶν **(δίς)**.

Ἅγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, Προφήται, καὶ
 πάντες Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν
 τῶν ἀμαρτωλῶν **(δίς)**..

Ὅσοι, Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν,
 Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς
 οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν
 τῶν ἀμαρτωλῶν **(δίς)**.

Ἅγιε Ἱεράρχα του Θεού Νικόλαε (ο Ἅγιος
του Ναού), πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
 ἀμαρτωλῶν **(δίς)**.

Ἦ ἀήττητος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία
 δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς
 ἀμαρτωλοὺς **(δίς)**.

οἱ Χοροί, ἐναλλάξ

Ὁ Θεός, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς
(τρῖς).

ὁ β' Χορὸς

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς (ἄπαξ).

Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς : Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐὰν μὲν τύχη Ἑορτή, λέγομεν τὰ τῆς
ἐορτῆς Τροπάρια.

Εἰ δὲ μή, Δευτέρα και Τετάρτη, τὰ
Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος β'.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστέ ὁ
Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον,
μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς
αὐτόν.

Δόξα ...

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου, γενοῦ, ὁ
Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων
πολλῶν, ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν
με, ἀγαθέ, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

ἽΟτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ
πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις
Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη· μὴ
παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ
πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν
δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν,
σαρκὶ καταδεξάμενος.

Εἰ δὲ μή, Τρίτη και Πέμπτη, τὰ Τροπάρια
ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου, τὸ ἄϋπνον
ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός
μου, τὸ ἄτονον ἔγνωσ, ὁ πλάσας με· διὸ

εἰς χεῖράς σου, παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον, καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμοὺς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου, καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτω, πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνημένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων. Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοί, τῷ συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰ μὴ, σύ, Κύριε, ἐλεήσεις με, ὡς φιλόανθρωπος;

Δόξα ...

Δάκρυά μοι δός, ὁ Θεός, ὡς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς ὁδοῦ, τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κάγῳ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου ἔχων, σωθήσομαι, τὴν προστασίαν σου κεκτημένος, Πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι, καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος, ὡς θώρακα, τὴν σκέπην σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου, καθικετεύων, βοῶ σοι· Δέσποινα, σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου, πρὸς σὴν δοξολογίαν, **δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.**

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (μ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν ...

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν,

ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
 ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ
 τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης.
 Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ
 τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ
 φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως.
 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
 σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη
 ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ'
 ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ
 θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ
 ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ
 ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ
 ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς
 ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ
 προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου,
 εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς
 σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Μετανοίας (γ')

Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς. ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50).

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
 σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
 σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
 ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
 μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
 καθάρισόν με
 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ
 ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ
 παντός
 σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς
 ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ
 κρίνεσθαί σε
 ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν
 ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου
 ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα
 καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς
 μοι
 ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι
 πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
 λευκανθήσομαι
 ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
 εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα
 τεταπεινωμένα
 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
 ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
 μου ἐξάλειψον

καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς
 καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
 ἐγκάτοις μου
 μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου
 σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιόν μὴ
 ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ
 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
 σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με
 διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ
 ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν
 ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς
 σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά
 μου τὴν δικαιοσύνην σου
 Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα
 μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
 ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν
 ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
 θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον
 καρδίαν συντετριμμένην καὶ
 τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει
 ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
 Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη
 Ἱερουσαλημ
 τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης
 ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα
 τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
 σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (101).

**Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
 καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.**

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
 ἐμοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα, θλίβωμαι, κλῖνον
 πρὸς με τὸ οὖς σου,
 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ
 ἐπάκουσόν μου,
 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου,
 καὶ τὰ ὀστέα μου ὡσεὶ φρύγιον
 συνεφρύγησαν.
 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ
 καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν
 τὸν ἄρτον μου,
 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη
 τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου,
 Ὁμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην
 ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
 Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον
 μονάζον ἐπὶ δώματος.
 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί
 μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ
 ὤμνουν.
 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ
 πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων
 ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ
 θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν,
 κάγῳ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.
 Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ
 μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
 Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι
 καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει
 καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς
λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς
οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά
σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ
ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν
ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν
δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ
λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ,
Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν
πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
τεθανατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου,
καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό,
καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ,
Ἄπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ·

Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου
ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου,
ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν
ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου
εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Ὁ Ἱερεὺς : ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΝΑΣΣΗ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ τῆς ΙΟΥΔΑΙΑΣ.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν, ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματος, σου, ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου, ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου, ὅτι ἄστεκτος ἢ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἢ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὑψιστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίας ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω

μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι
 σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ὤρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς
 σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις,
 τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς
 οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου
 μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι
 ἤμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου
 θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου,
 Κύριε, ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ
 οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος
 τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
 ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῶ
 δεσμῶ σιδηρῶ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν
 κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις,
 διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ
 πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ
 ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας
 τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν, κλίνω
 γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ
 χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε,
 ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ
 γινώσκω, ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος. Ἄνες
 μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης
 με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα
 μηνίσας τηρήσης τὰ κακά μοι, μηδὲ
 καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς
 γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν
 μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν
 τὴν ἀγαθωσύνην σου, ὅτι ἀνάξιον ὄντα,

σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ
αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς
ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα
ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἀναγνώστης Ἄμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς : Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἦχος πλ. β'

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·
πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,
ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ
ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δόξα ...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ
πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα,
μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ'
ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου,
πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά
σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν ...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον
ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες
εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ
σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ
σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον (μ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.**

Ὁ Ἱερεύς Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν...

Καὶ τὴν Εὐχὴν.

**Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ,
Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ οἷς
ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.**

Ὁ Ἀναγνώστης.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Μετανοίας (γ').

Εἶτα τοὺς ψαλμούς:

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69).

**Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες,
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.**

**Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι
κακά.**

**Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα
αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε,
εὗγε.**

**Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός,
καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω
ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός,
βοήθησόν μοι· Βοηθός μου καὶ ῥύστης
μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσης.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

**Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου**

**καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν**

**ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος**

καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου ἐν
 ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων
 διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
 ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι
 ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου
 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
 ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
 καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
 ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἵνα τὸ ἔλεός
 σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα
 γνῶρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ
 πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν
 μου
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε
 πρὸς σὲ κατέφυγον
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου
 τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
 γῆ εὐθείᾳ
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με
 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
 τὴν ψυχὴν μου
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς
 ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
 θλίβοντας **τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγώ
 δοῦλός σου εἰμι.**

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.**Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ**

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ-
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με,
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῶν
Νηστειῶν ψάλλομεν τὸ δι' ἑκάστην
ἡμέραν ὠρισμένον τμήμα τοῦ Μεγάλου
Κανόνος, "Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς",
προτάσσοντες εἰς ἕκαστον Τροπάριον

τὸν Στίχον. Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν
με.

**Από την Β' έως και ΣΤ' ἐβδομάδα τῶν
Νηστειῶν ψάλλομε Κανόνες από το
Θεοτοκάριον.**

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.
ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.
ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.
**Ου η ακροστιχίς. «Θρηνώδες ἄσμα
δεύτερον τη Παρθένω».**

Ωδή α'. Ἦχος β'. Δεύτε λαοί.
**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

Θρήνου καιρός, πάρεστιν ὡ
παναθλία ψυχή, το της παρούσης
στάδιον ζωῆς ο τρέχομεν, και
καθεύδομεν οἴμοι! λοιπόν διεγερθώμεν
νυν και θρηνήσωμεν.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

Ρους ποταμού, σκιά καπνός και
ενύπνιον· και ἄνθος χόρτου πέφυκε το
μαραινόμενον, η παρούσα τερπνότης·
λοιπόν τη Θεοτόκω ψυχή προσπέσωμεν.

Δόξα Πατρί ...

Η την ζωήν, μόνη τεκούσα
Θεόνυμφε, νεκρόν με χρηματίσαντα και

κατακείμενον, αμαρτίας τω βέλει,
ανάστησον φαρμάκω τω του ελέους σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Νουν και ψυχὴν, και τας αισθήσεις
εμόλυνα, επιτελών τα άτοπα
Θεοχαρίτωτε· αλλά του τω πελάγει,
προσπίπτω του ελέους και μη απώση με.

Ωδή γ'. Στερέωσον ημάς.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

Ὡς ἄλλον με λησταί του βίου
στάδιον, οδίτην οδεύοντα συλλαβόντες,
την ψυχὴν κατετραυμάτισαν· αλλά συ
Θεομήτορ ανακάλεσαι.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

Δουλώσας της ψυχῆς το
αυτεξούσιον, ετρώθην τοις πάθεσι μη
ζηλώσας, Ιωσήφ άλλ' ελευθέρωσον,
Θεομήτορ της τούτων δεσποτείας με.

Δόξα Πατρί ...

Εν σοι των ηδονών θαρρών
Δέσποινα, το μέγα και άρρηκτον χαλκούν
τείχος, υπερβαίην και ρυσθείην τε, από
πειρατηρίου δεινού δαίμονος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Σταγόνες μου δακρύων
εξηράνθησαν, Παρθένε τω ύπνω
βεβαρημένου· άλλ' εγρήγορσίν μοι

δώρησαι, και δακρύων πηγήν και στάσιν
πάννουχον.

Ωδή δ'.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

Απάσης αμαρτίας αίτιον, φιλαυτίαν
φιλαργυρίαν ας εκ ψυχής Πάναγνε
επόθησα, και πάσαν πράξιν αισχράν,
αυθαιρέτως εξετέλεσα· άλλ' ουν εν γήρα,
σώσόν με τον άθλιον.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

Στολήν με του σεπτού βαπτίσματος,
απεξέδυσεν ο Βελίαρ, και το τραχύ
Πάναγνε και δυσασχθές, της αμαρτίας
αυτός περιέθετο τριβώνιον· ο δυσωπώ
σε, Κόρη με απόδυσον.

Δόξα Πατρί ...

Μαρία Θεοτόκε Δέσποινα,
ευφροσύνη μου και σωτηρία, εν κλίνη
κειμένου αείποτε της αμελείας, τω θείω
φωτί σου διασκέδασον, της ταπεινής
ψυχής μου την σκοτόμαιναν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Αιγύπτου Μωϋσής εξήγαγε, της
δουλείας Ισραηλίτας· εμέ δε τίς Πάναγνε,
εξάξει της πικράς δουλείας παθών; Ει μη
συ προς τον Δεσπότην μου και σον Υιόν
πρεσβεύσης η φιλεύσπλαγχνος.

Ωδή ε'. Ο του φωτός χορηγός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.

Δια νηστείας ποτέ, προκαθαρθείς ο
Μωϋσῆς ἤκουσε, θείας φωνῆς και σου
Θεομήτορ κατείδε τον τύπον· εγώ δε
ασωτεύων, πώς ἴδω φως της γνώσεως;

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.

Εν τη ερήμω Σινά μάννα Θεός τω
Ισραήλ ἔβρεξε· συ δε ψυχὴ εἰ βούλει, του
μάννα τυχεῖν του νοητοῦ, πρόσελθε τη
τούτου Μητρί και εκθρέψει σε.

Δόξα Πατρί ...

Υψηγορία δεινὴ, ὡσπερ Δαθάν και
Αβειρών κέχρημαι, κατὰ Θεοῦ και κατὰ
Μωυσέως, και πίπτω υπό γην· συ δε με
Θεομήτορ ἀνάστησον δέομαι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Της ἀθλίας μου ψυχῆς, πράϋνον
κύματα αἰσχροῦ Δέσποινα, και της σαρκός
παύσον τας οδύνας, η μόνη τεκούσα,
ἀνευθεν **ωδίνων Θεόν σωματούμενον.**

Ὡδή ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.

Ἐκχεον της ευσπλαγγνίας, της σης
το ἔλεον Κόρη, ἐπὶ την ταπείνωσιν ημών,
και ἰλεως ἰλεως γενήθητι τοις σοις
δούλοις Παρθένε.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

Ρέουσιν ευεργεσίας της σης αέναα
ρείθρα, και τας ξηρανθείσας εκ παθών,
ψυχᾶς καταρδεύουσι μεθ' ων αγνή
άρδευσόν με.

Δόξα Πατρί ...

Ὅσιον ουδέν εν βίω, διεπραξάμην ο
τάλας, μάλλον δε πληθύν αμαρτιών' άλλ'
έκτεινον Δέσποινα την χειρά σου, και
γεέννης με ρύσαι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεού Παναγία, η σκέπη μου
και η δόξα' συ μοι εν εξόδου τω καιρώ
παράστηθι, σῶζουσα και άγουσα, προς
μονάς αιωνίους.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τα άνω ζητών.

Μετάνοιαν δος, γνησίαν μοι
Πανάμωμε, των εκ βρεφικής πταισμάτων
ηλικίας μου, και πάντων συγχώρησιν,
τελείαν τούτων παράσχου μοι, και της
ενθέου πολιτείας αγνή, **επιλαβέσθαι**
προθύμως αξίωσον.

Ωδή ζ'. Εικόνας χρυσής.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

Τραχείαν οδόν, και στενήν της
αρετής Θεοκυήτορ, αι των αγίων
εκδιδάσκουσι, βίβλοι και πας λόγος

ένθεος ἦν με διανύειν προθύμως, τη
δυνάμει σου ἰσχυσον, τας εφ' ἐκάτερα
τροπὰς αεὶ εκκλίνοντα.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

Ἡσύχω τω νω, και γαλήνη, λογισμῶν
του Παρακλήτου, η θεία χάρις
επεισέρχεται, εν τη καρδία Θεόνυμφε ἡν
μοι καταπέμψαι δυσώπει, τον Υἱόν σου
και Κύριον, τω της καρδίας συντριμμῶ
και ταπεινώσει ψυχῆς.

Δόξα Πατρί ...

Πολλῶν πειρασμῶν, φλογοφόρων
και πικρῶν λύσον το νέφος, των
συνεχόντων και θλιβόντων με, και
ακρατῶς μαστιζόντων με, μόνη
προστασία του κόσμου, και συνέτισον
ψάλλοντα ἑυλογητός εἰ ο Θεός ο των
Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἀγρίοις θηρσί, παρεδόθην των
παθῶν τοις επιστάταις, ως εν ερήμω οι
γογγύσαντες, κα αφανῶς εκκεντούσί με,
ὡσπερ και εκείνους οι ὄφεις ἄλλα Κόρη
Θεόνυμφε, τη ση πρεσβεία δυσωπῶ, **δος
μοι την ἴασιν.**

Ὡδή η'. Τον εν καμίνω του πυρός.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

Ραδιουργίαις ο εχθρός, ενεδρεύων
 αφανώς εξαπατά με, λογισμοίς
 υποσύρων, εις ηδονής τους κρημούς·
 αλλά συ Θεοτόκε φρούρει με, μόνη
 προστασία των καταπονουμένων.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Θεοτοκίον.**

Θέλων υπείκω τω εχθρώ,
 προσβολαίς των λογισμών επιθεμένω,
 ἀλλ' ανίσχυρον τούτου την μηχανήν
 αγαθή, δείξον και μάτην φρυαπτόμενον,
 περιποιουμένη, εμέ τον σον ικέτην.

Δόξα Πατρί ...

Ενώπιόν σου εκχεώ, εν κλαυθμῷ και
 στεναγμῷ την δέησίν μου, της ψυχῆς μου
 την θλίψιν απαγγελῶ σοι αγνή· ιδού γαρ
 σηπεδόνι θλίψεων, καταδαπανῶμαι, μη
 βλέπων σε το φως μου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Νηστείαν ἀσκησον ψυχῆ, αγρυπνίαν
 και κλαυθμόν και ψαλμωδίαν, και την
 ἀῦλον στάσιν εν ολονύκτοις ευχαίς·
 καντευθεν Θεός σοι ιλάσεται, ταις της
 Θεοτόκου, **πρεσβείαις ευπροσδέκτοις.**

Αινούμεν. Ο Ειρμός.

«Τον εν καμίνω του πυρός, των
 Εβραίων τοις παισί συγκαταβάνα, και
 την φλόγα εις δρόσον μεταβαλόντα
 Θεόν, υμνείτε τα έργα ως Κύριον, και
 υπερυψούτε **εις πάντας τους αιώνας**».

Ωδή θ'. Τον εκ Θεού Θεόν Λόγον.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

Ὡς συμπαθῆς οὐσα Κόρη,
συμπαθέστατον Λόγον, εκύησας ἡμῖν
μετά σαρκός· τούτον αεί εκδυσώπησον,
του ρυσθήναι κινδύνων, και θλίψεων και
άλλων πειρασμών, τους αγνήν Θεοτόκον,
εν πίστει σε δοξάζοντας.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.**

Του Ααρών πριν η ράβδος, και η
στάμνος του μάννα, λυχνία και η χρυσή
κιβωτός, σε προτετύπουν Θεόνυμφε· ων
ημείς τας εκβάσεις, αρτίως καθορώντες
τηλαυγώς, Θεοτόκον κυρίως, εν πίστει σε
δοξάζομεν.

Δόξα Πατρί ...

Κρήνην προχέουσαν νάμα, τοις
πιστοίς σωτηρίας, Πανάχραντε καλούμέν
σε αγνή· οι γαρ τακέντες τω καύσωνι, των
απείρων παισμάτων, ευρήκαμεν πολλήν
αναψυχήν, του Υιού σου το αίμα· δί ου
ημάς ανέπλασεν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Της γεηράς μεν ουσίας, του Αδάμ
ανεφύης, ως κλάδος Θεομήτορ Μαριάμ·
άνθος δε μόνη τον Κύριον, εξανέτειλας
άνευ χειρός και γεωργίου γηγενούς· δια

τούτό σε πάντες, εν ύμνοις
μεγαλύνομεν.

**Προσόμοια. Ήχος β΄. Ότε εκ του
ξύλου σε.**

Χαίρε πλατυτέρα ουρανών, χαίρε
υπερτέρα των άνω Κόρη Δυνάμεων,
χαίρε πάσης Δέσποινα της οικουμένης
αγνή, χαίρε άγιον τέμενος, Θεού του
υψίστου, χαίρε θεία γέφυρα θνητούς
μετάγουσα, μόνη προς ζωήν την αγήρω,
χαίρε το διάσωσμα κόσμου, χαίρε των
πιστών απάντων καύχημα.

Χαίρε η παγκόσμιος χαρά, χαίρε
χελιδών γλυκυτάτη έαρ ευφρόσυνον,
πάσιν ανατείλασα τοις εν χειμώνι κακών,
λαμπάς χαίρε η άσβεστος, της πλάνης εν
σκότει, φως της θείας γνώσεως η
απαστράψασα, χαίρε βασιλέων το
κράτος, χαίρε κραταιά προστασία, των
ελικρινώς μακαριζόντων σε.

Χαίρε η μεγάλη και λαμπρά, άρκτος
η επτάστερος Κόρη, του νοητού
ουρανού, τοις επτά χαρίσμασιν, η
εξαστράπτουσα ακινήτω πρεσβεία σου,
ώσπερ άλλω Πόλω, εν νυκτί τους
πλέοντας, την βίου θάλασσαν, θείον
οδηγούσα προς όρμον, της των ουρανών

βασιλείας, και γλυκεί φωτί σου
καταλάμπουσα.

**Δέξαι την ικέσιον ωδήν, δέξαι μου
τον θρήνον Παρθένε, δέξαι την δέησιν,
δέξαι μου τα δάκρυα, και στεναγμόν της
ψυχής, και τον θρήνον αφάνισον, τα
δάκρυα παύσον, πάντα μεταρρύθμισον
τα λυπηρά εις χαράν· δίδου τω την σην
εκζητούντι, θείαν προστασίαν και
σκέπην, ολοψύχω νεύσει Θεονύμφευτε.**

ὁ Ἀναγνώστης.

**Ἄμην. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον**

ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς : Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον Τροπάριον
μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
Ἦχος πλ. β'.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείας
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·

ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
 χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
 ὀργάνῳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
 Κύριον.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορὸς

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

ὁ δεύτερος Χορὸς

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
 δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ, ἀργότερον

**Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι.**

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν
 πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου
 συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν,
 Σῶτερ, ὑμνῆσαί σε, ὄν εὐλογοῦσιν
 ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογενῶστα,
 φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε,
 παισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἄγνη,
 σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν
 ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε
 τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι
 τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη
 εὐλογημένη.

Καὶ ψάλλει ὁ α' Χορός, τὸ.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς
 μου, μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀνθρωπίνη
 προστασία, μὴ καταπιστεύσης με, ἀλλ'
 αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ ὁ β' Χορός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι,
 Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
 σκέπην σου.

Εἶτα τό, Κύριε, ἐλέησον (μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς **τρεῖς μεγάλας
μετανοίας**, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ἁγίου Ἐφραίμ.

- **Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,**
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.
- Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.
- **Ναί, Κύριε Βασιλεῦ,** δώρησαί μοι
τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ἰβ'
λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ ὁ Θεός,**
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, **καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν
τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.**

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
 Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ')

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
 ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς : Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

ὁ α' ψάλτης.

**Κύριε, ἐλέησον (ιβ') Εἶτα τὰς ἐπομένας
Εὐχάς.**

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

**(Παύλου μοναχοῦ, Μονῆς τῆς
Εὐεργέτιδος).**

**Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε,
ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ
Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ
παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν
ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς
οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν
ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν
πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοιμία
ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ
πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον·
μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν
ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις
καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα,
καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμία
γνώμης, δοῦλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ
φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ,
φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ
ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν**

ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι
 δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν
 Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου
 παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα
 ἀνοίξη κάμοι τὰ φιλόανθρωπα σπλάγχνα
 τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί, παριδῶν μου
 τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψη με
 πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν
 ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ
 πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ
 συμπαθὴς καὶ φιλόγαθος, ἐν μὲν τῷ
 παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ
 βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους
 ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν
 καθοδηγοῦσα με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς
 ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
 περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν
 πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς
 ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ
 τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη
 κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ
 σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
 ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι,
 Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ
 τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι
 καὶ φιλοανθρωπία τοῦ μονογενοῦς
 Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει
 πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ
 ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ
 ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, **νῦν**

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων .
Ἀμήν.

ὁ β' ψάλτης

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ
ΧΡΙΣΤΟΝ.

(Ἀντιόχου Μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου).

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον
ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ
ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ
πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς
ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν
παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη
τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως
κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν
ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν
γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα
κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός,
γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμὸν,
καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ
πάσης σατανικῆς φαντασίας
ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν
τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν
σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς
ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον
ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ
ὕμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου

Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε,
εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν
ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ
Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ
σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
- Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου
ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
Τριάς ἅγια, δόξα σοι.
- Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ
ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν
με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

**Κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῶν
Νηστειῶν [ἀπὸ τῆς Δευτέρας (Καθαρᾶς)]
ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει, ἀπὸ τῆς Ὁραίας
Πύλης, τὸ τῆς ἡμέρας Εὐαγγέλιον [τῆς
Παννουχίδος].**

ὁ Χορὸς Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ Ἱερεὺς Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ Χορὸς Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ Ἱερεὺς Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

ὁ Χορὸς Σοί, Κύριε.

**Καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὐθύς, ὁ
Ἱερεὺς**

**Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς**

παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ
 τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
 προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
 Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ
 τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου,
 Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ
 δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
 καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων,
 Εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν,
 Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν
 παραπτωμάτων ἡμῶν,
 Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν
 πτερύγων σου
 Ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ
 πολέμιον,
 Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν,
 Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου,
 καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς
 καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Ἀναγνώστης Ἀμήν.

**Εἴθ' οὕτω ποιήσας ὁ Προεστὼς
 μετάνοιαν ἐπὶ γῆς λέγει τοῖς ἀδελφοῖς.
 Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ
 μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.**

Καὶ οἱ Ἀδελφοὶ

Ὁ Θεὸς συγχωρήσαί σοι, Πάτερ ἅγιε.

ὁ Ἀναγνώστης

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ'),
Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

Καὶ ἄρχονται οἱ Ἀδελφοὶ ἀνά δύο, εἷς ἐξ
ἐκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ
αὐτό, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν
συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν
ἅπαντες.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Κύριε, ἐλέησον

Ἐπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ἐπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος)
καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ἐπερ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ἐπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐπερ τῶν διακονούντων καὶ
διακονησάντων ἡμῖν.

Ἐπερ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων
ἡμᾶς.

Ἐπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς
ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἐπερ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ἐπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ἐπερ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
 προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
 ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς
 κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.
 Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε,
 ἐλέησον, (γ').

Καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν
 παρὰ τοῦ Προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως,
 ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον
 δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμός, ψάλλεται ὑπὸ
 τοῦ β' Χοροῦ:

Τῆ μὲν Δευτέρα, Τετάρτη καὶ
Παρασκευῆ ἑσπέρας.
Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν
 καταφευγόντων ἐν πίστει τῆ κραταιᾷ σου
 χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ
 πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀει
 μεσιτεῖαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ
 πταισμάτων, πολλῶν. Μητέρα τοῦ Θεοῦ
 τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν·
 Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους
 σου.

Τῆ δὲ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῆ Πέμπτῃ
ψάλλεται, τὸ
Ἦχος α'.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ
 Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα
 σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως

πάσχεις (θνήσκεις); πῶς τῷ ξύλῳ
κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ὔδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα
πολυέλεε, **τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου
δέομαι.**

**Ὁ Ἱερεὺς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου
Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, ἐπιλέγει.
Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς.**

ὁ Ἀναγνώστης Ἀμήν.

**Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ.
Ἀποδείπνου ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ
πᾶσαν τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην
Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς Μεγάλης
Τρίτης ἑσπέρας, ἐξαιρουμένων τῶν
Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α'
ἑβδομάδα εἰσὶν ὠρισμένα, τῇ δὲ Μ.
Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἑσπέρας, ἀντὶ
τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ
Τριῶδια τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος
τό, "Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...".**

**Οἱ ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις καὶ
Ἡσυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν
ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπέρχονται ἐν τοῖς
κελλίοις αὐτῶν ἔνθα λέγουσι καὶ τὴν
Εὐχὴν ταύτην.**

**Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς
συγχώρησον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν**

ἀγαθοποιήσον, τοῖς ἀδελφοῖς καὶ οἰκείοις ἡμῶν, χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι, τοὺς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον, τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συνόδευσον, τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον, τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἔλεοῦσιν ἡμᾶς, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι, τοῖς ἐντειλαμένοις ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, συγχώρησον καὶ ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ἔνθα ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου

τῶν Ἁγίων, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.